

TOELICHTING BIJ DE LEIDINGENVERORDENING HENDRIK-IDO-AMBACHT

Algemeen

Het transport via ondergrondse leidingen heeft de afgelopen decennia een hoge vlucht genomen. De relatief lage transportkosten en aanzienlijke voordelen ten opzichte van de overige vervoersmodaliteiten hebben ertoe geleid dat veel bedrijven hebben geïnvesteerd in het ondergrondse transport. Op het grondgebied van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht is dan ook een zeer uitgebreid netwerk aan ondergrondse leidingen (lees: kabels en leidingen) ontstaan.

Juridische basis

Voor het leggen en houden van telecomkabels is de Telecommunicatieverordening beschikbaar. Voor de overige leidingen was tot op heden geen zelfstandige verordening van kracht binnen de gemeente. Dit was/is ook niet noodzakelijk, omdat het recht tot het leggen en houden van de overige leidingen momenteel (ten tijden van de inwerkingtreding van onderhavige verordening) nog steeds grotendeels wordt verleend middels privaatrechtelijke concessieovereenkomsten (waarmee tegelijkertijd de benodigde APV vergunningen geacht worden te zijn verleend). Deze overeenkomsten lopen echter binnen afzienbare termijn af. Vooruitlopend hierop is het van belang om een verordening als de nu voorliggende Leidingverordening (LV) te hebben opgesteld. Na beëindiging van de concessieovereenkomsten, vallen de betreffende leidingen onder de reikwijdte van deze LV. Deze LV is na de inwerkingtreding wel direct van toepassing op de kleine groep leidingen die noch onder de Telecommunicatieverordening, noch onder de Concessieovereenkomsten vallen. Deze werden tot op heden op basis van de Algemene plaatselijke verordening (APV) vergund. De genoemde betreffende artikelen uit de APV staan in het hoofdstuk Openbare Orde en Veiligheid. Dat impliceert dat de voorwaarden die aan deze vergunning werden verbonden, betrekking moesten hebben op de bescherming van de bruikbaarheid van de weg. Bij het leggen, houden, exploiteren en verwijderen van leidingen spelen echter ook andere belangen een rol, zoals ongestoord liggen en functioneren, milieu, veiligheid en ondergrondse ordening. De nu voorliggende Leidingenverordening (LV) is gebaseerd op de artikelen 149, 154 en 156 van de Gemeentewet. Kernartikel van de Leidingverordening is artikel 4: het is verboden in, op of boven openbare plaatsen en in of op civiele kunstwerken of in of boven openbaar water een leiding aan te leggen, te houden, te exploiteren en te verwijderen zonder een vergunning van het college. Kernpunten van de LV en de daaraan gekoppelde vergunningen zijn:

- de veiligheid van de leidingen;
- het minimaliseren van risico's voor milieu en gezondheid van mens en dier;
- te stellen eisen aan ordening en allocatie van leidingen;
- te stellen eisen aan exploitatie en onderhoud;
- te stellen eisen aan wijzigingen van leidingentracés en verwijdering van leidingen.

De bedoelde artikelen uit de APV worden aangepast in die zin dat deze APV-vergunningen niet meer vereist zijn ingeval een vergunning op grond van de LV is verleend.

De verordening geeft het college de bevoegdheid om nadere regels te stellen ter uitvoering van de verordening. Deze nadere regels zullen worden neergelegd in het handboek Kabels en Leidingen en zullen voornamelijk technische eisen behelzen (met verwijzing naar bijvoorbeeld NEN-normen) en eisen waaraan bijvoorbeeld een aanvraag moet voldoen. Deze opzet is gekozen om het college in staat te stellen flexibel te reageren op nieuwe ontwikkelingen op technisch gebied.

In sommige gevallen zullen behalve een vergunning op basis van deze verordening ook vergunningen op grond van andere wettelijke regelingen nodig zijn. Zo laat de LV de afgifte van eventuele milieu- en omgevingsvergunningen onverlet. Ook kunnen vergunningen van andere dan de gemeentelijke organisatie nodig zijn, zoals vergunningen van waterschappen, etc.

Toepassingsbereik

De verordening is van toepassing op alle leidingen die zich bevinden in, op of boven openbare plaatsen en in of op voor leidingen bestemde civiele kunstwerken en in of boven openbare wateren binnen de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht. De begrippen openbare plaats en openbare water sluiten aan bij de betekenis van de begrippen in de APV. Het begrip 'openbare plaats' moet breed worden opgevat en bevat in beginsel alle

plaatsen, waaronder begrepen de weg (als bedoeld in de Wegenverkeerswet) die voor het publiek toegankelijk zijn.

Bestuurlijke, administratieve lasten

Zoals uiteengezet hebben leidingexploitanten ook nu een (APV) vergunning nodig voor het leggen, hebben en exploiteren van leidingen. De voorgestelde Leidingverordening beoogt voor het vergunnen van deze leidingen een solide grondslag te creëren. De invoering van de Leidingenverordening brengt dan ook geen verzwarende van de bestuurlijke en/of administratieve lasten mee, voor de gemeente noch voor de leidingexploitanten.

Handhaving

Wat over de bestuurlijke, administratieve lasten is gezegd, geldt ook voor de handhaving. Ook nu wordt het leggen, hebben en exploiteren van leidingen gehandhaafd. Het college is belast met de vergunningverlening van de vergunde leidingen. Het toezicht op de naleving bij de uitvoering van de op de APV vergunde leidingen en, in de toekomst, op de Leidingverordening is in handen van de hiertoe benoemde toezichthouders, de ogen en oren van het college in de buitenruimte.

Uitvoering en mandatering

De uitvoering van de LV wordt opgedragen aan het college. Het college kan de uitvoering mandateren aan zijn ambtenaren.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING BIJ DE LEIDINGENVERORDENING HENDRIK-IDO-AMBACHT

Artikel 1

In dit artikel zijn de begripsomschrijvingen neergelegd. Van belang is op te merken dat in beginsel alle leidingen in, op of boven de openbare plaatsen en openbaar water, waarover de bevoegdheid van het gemeentebestuur zich uitstrekt onder de reikwijdte van de verordening vallen. Twee categorieën leidingen zijn van de werkingssfeer uitgezonderd. Zie daarvoor de toelichting bij artikel 2. Het bereik van de verordening is niet beperkt tot leidingen die in de grond liggen, maar ook leidingen en bijbehorende voorzieningen die door of over zogeheten civiele kunstwerken zijn gelegd vallen onder de reikwijdte van de verordening. Met civiele kunstwerken wordt bedoeld infrastructuur die voor leidingen is aangelegd om bijvoorbeeld een natuurlijke barrière (zoals een rivier) over te kunnen steken. Hierbij zij gedacht aan leidingentunnels en leidingenpijpen. Ook worden voorzieningen in bestaande infrastructuur (zoals bruggen) in deze verordening als civiele kunstwerken beschouwd. In artikel 2, eerste lid, is de reikwijdte expliciet aangegeven. Bovengrondse hoogspanningskabels zijn uitgezonderd van de definitie van 'leiding' en vallen dus niet onder de vergunningplicht van de verordening.

Met het begrip leidingexploitant wordt in eerste instantie bedoeld degene in wiens opdracht de leiding wordt aangelegd. Voor het gemak wordt de aanvrager van een vergunning ook als leidingexploitant aangemerkt, hoewel daar feitelijk nog geen sprake van kan zijn (er is immers in geval van nieuwe leidingen nog geen leiding aanwezig). Nadat de leiding is aangelegd, zal de exploitant of beheerder van de leiding worden beschouwd als leidingexploitant. Veelal zal dat degene zijn onder wiens verantwoordelijkheid de leiding is aangelegd, maar dat hoeft niet altijd het geval te zijn. In geval van overdracht van de leiding gelden specifieke regels. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 6.

De gemeente zal algemene regels voor de uitvoering van de werkzaamheden in de openbare plaatsen vast stellen, door ze op te nemen in een Handboek Kabels en Leidingen. In dit handboek staan dan de algemene regels, als de wegfazettingen tijdens de uitvoering, het informeren van omwonenden, technische voorschriften over het herstel van de straat etc. Het voordeel is dat deze voorschriften dan niet in iedere af te geven vergunning behoeven te worden opgenomen. Verder kan het handboek betrekking hebben op alle kabels en leidingen in gemeentegrond, dus niet alleen telecommunicatiekabels. Het handboek zal door het college worden vastgesteld. Op deze wijze kan flexibel op de ontwikkelingen worden ingespeeld.

Artikel 2

In dit artikel wordt het toepassingsbereik van de verordening weergegeven. In de toelichting bij artikel 1 is reeds ingegaan op de begrippen 'openbare plaatsen', 'civiele kunstwerken' en 'openbaar water'. Verder maakt het eerste lid van dit artikel duidelijk dat alle stadia van werkzaamheden, die verband houden met een leiding, onder de werkingssfeer vallen: van aanleg, wijziging en onderhoud tot verwijdering en herstel van openbare plaatsen.

In het tweede lid zijn kabels, die vallen binnen de reikwijdte van de Telecommunicatiewet en Telecommunicatieverordening (zoals telecomkabels, CAI en kabelexploitanten, etc.), uitgezonderd van de werkingssfeer van deze verordening. Voor de aanleg, exploitatie en wijziging van die leidingen is dan ook geen vergunning op basis van deze verordening benodigd, maar gelden de gedoogplicht en het instemmingbesluit op basis van voornoemde wet en verordening. Tevens zijn uitgezonderd alle leidingen die deel uitmaken van een inrichting als bedoeld in de Wet milieubeheer. Niet is beoogd de leidingen die aanwezig zijn bij individuele bedrijven onder de vergunningplicht te stellen. Ook vallen leidingen die deel uitmaken van drukapparatuur in de zin van het Warenwetbesluit drukapparatuur niet onder de werkingssfeer van deze verordening. Dit betreft overigens meestal leidingen die niet in, op of boven openbare plaatsen liggen.

Artikel 3

Dit artikel biedt de grondslag voor het college om ter uitvoering van de verordening nadere regels te stellen. Deze nadere regels zullen worden vervat in het handboek Kabels en Leidingen. Door vaststelling van het handboek Kabels en Leidingen krijgen de daarin neergelegde normen een publiekrechtelijk karakter. In de overige artikelen van de verordening wordt verwezen naar het op basis van dit artikel vast te stellen handboek Kabels en Leidingen. Beoogd is hierin voornamelijk technische voorschriften op te nemen op het gebied van veiligheid van leidingen en de uitvoering van werkzaamheden. Ook zal in het handboek Kabels en Leidingen worden opgenomen welke informatie moet worden aangeleverd bij het indienen van een aanvraag.

Het handboek Kabels en Leidingen zal na vaststelling op het gemeentehuis ter inzage liggen. Tevens zal het handboek Kabels en Leidingen op internet worden geplaatst.

Artikel 4

Dit artikel vormt de kern van het vergunningenstelsel. Het is verboden om een leiding aan te leggen, te exploiteren, te onderhouden, te wijzigen, te verplaatsen (waaronder verticale verplaatsingen) of te verwijderen, tenzij de leidingexploitant in het bezit is van een vergunning. Normaliter zullen in een vergunning ten behoeve van aanleg en exploitatie alleen voorwaarden worden opgenomen die betrekking hebben op die handelingen. Voor de overige handelingen, zoals voor de verwijdering van een leiding, zal een afzonderlijke vergunning (al dan niet met een verkorte procedure) benodigd zijn. Zie voor de verwijdering van leidingen ook de toelichting bij artikel 18.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat de vergunning wordt verleend indien wordt voldaan aan de voorschriften in deze verordening en het handboek Kabels en Leidingen. De vergunningverlenende bevoegdheid kan door het college worden gemandateerd. Degene die een leiding wenst aan te leggen (of te wijzigen of verwijderen etc.) dient daartoe een aanvraag in bij de gemeente. De voor de aanvraag benodigde documenten worden opgesomd in het handboek Kabels en Leidingen en informatie daarover is verkrijgbaar bij het college.

In het vierde lid van dit artikel is expliciet opgenomen dat ingeval van werkzaamheden van niet-ingrijpende aard (zie artikel 1 sub h voor de definitie hiervan) een sterk vereenvoudigde procedure geldt. Minimaal drie werkdagen vóór aanvang van de werkzaamheden dient, door middel van een speciaal formulier, melding gemaakt te worden waarna een marginale toetsing door het college plaatsvindt en toestemming verleend wordt. In de toestemming kunnen voorwaarden worden neergelegd. In het zesde lid van dit artikel is geregeld dat bij spoedeisende werkzaamheden (zie artikel 1 sub i voor de definitie ervan) de meldtermijn van minimaal drie werkdagen niet geldt, maar deze werkzaamheden dienen in ieder geval voorafgaand aan de feitelijke aanvang te zijn gemeld.

Artikel 6

Deze bepaling brengt tot uitdrukking dat in geval van overdracht (bijv. verkoop) van een leiding de vergunning die op die leiding betrekking heeft, inclusief alle rechten en plichten, overgaat op de nieuwe leidingexploitant. De vergunning is zaaksgebonden en 'volgt' het object. Uiteraard dient de nieuwe leidingexploitant zich volledig te houden aan de in de vergunning vermelde voorschriften. Indien wijziging van leidingexploitant plaatsvindt (bij overdracht, maar ook ingeval de rechtspersoonlijkheid wijzigt) moeten zowel de oude als de nieuwe leidingexploitant hiervan melding maken aan het college. Het niet voldoen aan deze meldplicht levert een overtreding op. Op grond van het derde lid kan het college in bijzondere gevallen bepalen dat de vergunning persoonsgebonden en daarmee niet overdraagbaar is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij leidingen die gebruikt worden voor zeer gevaarlijke stoffen. Zie hierover overigens ook de toelichting bij artikel 10.

Artikel 7

Dit artikel regelt de beslistermijn voor het college. Tevens wordt in dit artikel de verhouding weergegeven met andere vergunningen. De beslissing op een aanvraag voor een leidingenvergunning kan worden aangehouden zolang bijvoorbeeld geen Omgevingsvergunning of een vergunning op grond van de APV geen formele rechtskracht hebben. Dit geldt uiteraard alleen indien een dergelijke vergunning vereist is.

Artikel 8

Dit artikel biedt de basis om aan de vergunning voorschriften en beperkingen te verbinden. De verordening en het handboek Kabels en Leidingen vormen daarvoor gezamenlijk het kader. In het tweede lid staat een niet-limitatieve lijst van belangen waartoe de voorwaarden en beperkingen kunnen strekken. Van belang is ook de bevoegdheid om aan de vergunning een beperkte tijdsduur te verbinden. Zodra die termijn afloopt, zal de leidingexploitant de leiding in beginsel moeten verwijderen. Vanzelfsprekend kan de leidingexploitant afspreken dat de leiding wordt overgedragen of op een later tijdstip wordt verwijderd. Zie ook de toelichting bij artikel 18.

Lid 3 biedt de basis voor het college om na afgifte uit eigen beweging een vergunning te wijzigen of aan te vullen. Vanzelfsprekend dient het college daarbij de belangen, genoemd in het tweede lid, algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de Algemene wet bestuursrecht in acht te nemen.

Artikel 9

Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om een vergunning in te trekken of te wijzigen indien sprake is van één of meer van de in dit artikel, genoemde gronden. De belangrijkste grond betreft het intrekken indien de leidingexploitant de voorschriften van de verordening, het Handboek Kabels en Leidingen of de vergunning niet naleeft. Onderdeel f is een vangnetbepaling, die het college de bevoegdheid geeft om in te grijpen indien er ernstige gevolgen voor gezondheid en milieu dreigen als gevolg van het in standhouden van de vergunning. Deze bevoegdheid kan echter als laatste middel gebruikt worden aangezien eerst moet worden gezien of de dreiging kan worden weggenomen door aanpassing van de vergunning of door het stellen van nadere eisen. Onderdeel g betreft het geval als er werken door of vanwege de gemeente worden uitgevoerd ter plaatse van de vergunde leiding, vanwege deze werken kan de leiding daar niet blijven liggen of moet worden aangepast.

Artikel 10

In geval de leidingexploitant niet langer van een vergunning gebruik wenst te maken, kan hij hiervan schriftelijk mededeling doen aan het college. Met het afstand doen van de vergunning vervallen alle rechten die met de vergunning gepaard gaan. De leidingexploitant is vervolgens verplicht de leiding te verwijderen (artikel 18). Om te voorkomen dat een leidingexploitant door het afstand doen van een vergunning niet langer aanspreekbaar zou kunnen zijn, is in het tweede lid aangegeven dat de opzegger nog steeds wordt beschouwd als leidingexploitant in de zin van deze verordening. De verwijderingsplicht rust dan ook op hem. Dit geldt niet indien de leiding is overgedragen aan een andere (rechts)persoon. In dat geval wordt haast vanzelfsprekend de nieuwe eigenaar als leidingexploitant beschouwd. Uit oogpunt van een effectieve handhaving is het derde lid opgenomen waarin staat aangegeven dat in geval van een persoonsgebonden vergunning (zie artikel 6, derde lid) de vergunninghouder te allen tijde als leidingexploitant wordt beschouwd, ook al heeft hij de leiding in eigendom overgedragen. Dit is alleen anders wanneer hij schriftelijk verklaart van de vergunning geen gebruik meer te maken en de exploitatie van de leiding staakt of schriftelijk en (indien het

college daarom verzoekt) ondersteund met bewijsstukken melding maakt van de overdracht van de betreffende leiding.

Artikel 11

Nadat door het college de vergunning (al dan niet na een verkorte procedure) is verleend, kunnen de feitelijke werkzaamheden een aanvang nemen. Dit artikel geeft het college de mogelijkheid om te eisen dat bouwtechnische tekeningen en andere documenten/gegevens worden overlegd. Waar mogelijk wordt in het handboek Kabels en Leidingen opgenomen welke documenten/gegevens in ieder geval overlegd dienen te worden. Uit oogpunt van veiligheid is de aanleg van een leiding een essentieel element; het toezicht van gemeentewege op de aanleg van de leidingen is dan ook van groot belang. Om dat toezicht goed te kunnen uitoefenen is het nodig dat het college op de hoogte is van alle na de vergunningafgifte geplande werkzaamheden. Het toezicht van de gemeente ontslaat de leidingexploitant niet van de juiste ligging van de leidingen.

Artikel 12

De leidingexploitant is verantwoordelijk voor een goede en zorgvuldige aanleg van de leiding. Hij moet ervoor zorgen dat de grond of bodem weer in de oorspronkelijke wijze wordt opgeleverd, tenzij in de vergunningvoorwaarden anders is bepaald. Het spreekt voor zich dat in het laatste geval oplevering dient plaats te vinden overeenkomstig de in de vergunning omschreven voorwaarden. Het tweede lid bevat een regeling voor vergoeding van de kosten die gepaard gaan met herstel van de openbare plaatsen die een direct gevolg zijn van werkzaamheden aan leidingen.

Artikel 13

Dit artikel heeft betrekking op het aantreffen van bodemverontreiniging en andere ondergrondse obstakels bij de aanleg van een leiding. De term 'bodemverontreiniging' is in deze verordening breder dan de terminologie in de Wet bodembescherming. Aan het college moeten alle stoffen en obstakels gemeld worden, die een nadelige invloed kunnen hebben op de staat van de leiding. Hiermee wordt duidelijk wat de kritieke plaatsen in een leidingtracé zijn. Deze verplichting staat los van de plichten die reeds gelden op grond van de Wet bodembescherming (die is opgesteld vanuit milieubeschermingoptiek). Dit artikel is aanvullend ten opzichte van het in voornoemde wet neergelegde regime.

In geval dergelijke verontreiniging of obstakels worden aangetroffen dat aanleg van een leiding niet verantwoord is als de verontreiniging of obstakels niet eerst zijn opgeruimd, kan het college de leidingexploitant opdragen bepaalde maatregelen te treffen. De kosten voor deze maatregelen komen ten laste van de leidingexploitant zelf. Als sluitstuk kan het college opschorting van de werkzaamheden vorderen. Bij het opleggen van dergelijke maatregelen vormen de belangen die beschermd worden met deze verordening het beoordelings- en beslissingskader.

Artikel 14

Dit artikel stelt het college in staat om te allen tijde zonder daarvoor een vergoeding verschuldigd te zijn zogeheten (digitale) 'as built'- en/of revisietekeningen op te vragen.

Normaliter zullen deze tekeningen zo spoedig mogelijk na voltooiing van de werkzaamheden opgevraagd worden, maar dit artikel biedt tevens de mogelijkheid om in een later stadium de stand van zaken te verifiëren.

Artikel 15

Een belangrijk element van deze verordening is de onderhoudsplicht. De leidingexploitant is primair verantwoordelijk voor een goede staat van de leiding. Het college kan bepalen dat afschriften van de rapporten aan het college toegezonden moeten worden. In geval de staat van de leiding onvoldoende is, is de leidingexploitant verplicht aan te geven op welke wijze en op welke termijn onderhoudswerkzaamheden zullen worden uitgevoerd.

Een belangrijke indicatie van de toestand van de leiding is de mate waarin onderhoud wordt gepleegd aan de leiding. De noodzaak tot onderhoud en de tijdschema's voor onderhoud verschillen van leiding tot leiding en zijn afhankelijk van de getransporteerde stoffen. De vergunninghouder kan verplicht worden om periodiek verslag uit te brengen over de staat van de leiding. Indien naar het oordeel van het college blijkt dat onvoldoende onderhoud is gepleegd, kan het college de leidingexploitant aanzeggen

onderhoudswerkzaamheden te verrichten. Op de onderhoudswerkzaamheden (zoals vervangings- of aanpassingswerkzaamheden) zijn de bepalingen uit deze verordening onverkort van toepassing en moet een vergunning worden aangevraagd (al dan niet na een verkorte procedure).

Artikel 16

Het college kan besluiten in, op of boven openbare plaatsen werken te verrichten die van invloed kunnen zijn op de reeds aanwezige leidingen en kan op grond van dit artikel bepalen dat een leiding verlegd of aangepast moet worden. Daartoe zal het college op basis van artikel 9, onderdeel g een bestaande vergunning wijzigen of intrekken. Voor zover de leidingexploitant daarbij schade lijdt die niet tot het normale bedrijfsrisico behoort, zal het college hem een redelijke en billijke schadevergoeding toekennen (nadeelcompensatie). De hoogte van de schadevergoeding zal vooralsnog van geval tot geval beoordeeld worden. De bepaling biedt het college de mogelijkheid beleidsregels op te stellen waarin de criteria voor een dergelijke vergoeding kunnen worden neergelegd.

Artikel 17

Dit artikel betreft een incidentenregeling en behelst verplichtingen voor de leidingexploitant in geval van storingen en incidenten waarbij gevaar, hinder of verontreiniging plaatsvindt. Het geeft het college overigens de bevoegdheid om in voorkomende gevallen (waaronder ook concrete dreiging) maatregelen te treffen ten aanzien van de leiding die het gevaar, hinder of verontreiniging veroorzaakt, maar ook - indien noodzakelijk - ten aanzien van de naburige leidingen. Overigens zal bij de toepassing van deze bevoegdheden zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van bestaande incidentenregelingen. De in het tweede lid bedoelde onderzoeken komen voor rekening van de leidingexploitant. De gemeente is niet aansprakelijk voor het genoemde in het derde lid.

Artikel 18

Na afloop van de geldigheidsduur van de vergunning, bij intrekking door het college en bij opzegging door de leidingexploitant moet de leiding worden verwijderd. Het ligt voor de hand om in de vergunning zelf voorwaarden op te nemen met betrekking tot het verwijderen van leidingen, maar zulks kan ook na afloop, intrekking of opzegging geschieden. De laatste exploitant of beheerder van de leiding is verplicht om voor verwijdering zorg te dragen. Mocht het om bepaalde redenen noodzakelijk of wenselijk zijn om de betreffende leiding te laten liggen, dan kan wijziging van de bestaande vergunning of een nieuwe vergunning aangevraagd worden.

Artikel 19

Beoogd wordt een of meerdere ambtenaren door het college aan te wijzen als toezichthouders. Zij zullen toezicht houden op de naleving van de voorschriften bij of krachtens deze verordening. In de praktijk zal het college toezicht houden op het meest kritieke onderdeel: de aanleg van de leiding.

Artikel 20

Deze bepaling bevat het overgangsrecht. De eigenaren van de talloze leidingen die thans in de openbare ruimte aanwezig zijn is in de meeste gevallen - al dan niet privaatrechtelijk - een ligrecht gegund waaraan diverse voorwaarden verbonden zijn.

Om redenen van efficiency en om te voorkomen dat de huidige leidingeigenaren hoge kosten moeten maken is ervoor gekozen de huidige toestemmingen te beschouwen als een vergunning in de zin van deze verordening. Er kan zich echter een situatie voordoen waarin het college op basis van de hem ter beschikking staande gegevens van mening is dat het veiligheidsniveau van een bepaalde leiding niet voldoet aan de eisen waar het krachtens deze verordening aan zou moeten voldoen.

In dat geval kan het college extra informatie van de leidingexploitant vragen waarna het college kan beslissen of instandhouding van de vergunning uit oogpunt van veiligheid toelaatbaar is. Ook kan het college van de leidingexploitant verlangen dat hij een nieuwe aanvraag indient, vergezeld van de benodigde documenten. Daarbij kan het college een termijn stellen waarbinnen de nadere informatie moet zijn aangeleverd of een nieuwe aanvraag moet zijn ingediend. Met deze systematiek wordt beoogd maatwerk te leveren ten aanzien van de vele, naar aard en leeftijd verschillende leidingen. Overigens zij opgemerkt dat voor leidingen die zonder toestemming of vergunning in de openbare ruimte liggen hoe dan ook een aanvraag moet worden ingediend om een vergunning op grond van de LV te verkrijgen.

Artikel 21

Deze bepaling biedt de mogelijkheid om in voorkomende gevallen strafrechtelijk op te treden. Over het algemeen zal gekozen worden voor bestuursrechtelijke handhavinginstrumenten en vormt de toepassing van strafrechtelijke sancties in beginsel een uiterste handhavingmiddel.

Artikel 22

Behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 23

Behoeft geen nadere toelichting.